

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Roffrido Titvli sanctorum Marcellini & Petri Presbytero Cardinali Casmensi
Abbati, & magistro Roberto de Albeto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quantum fieri poterit, sine gravi scandalo aliorum, ita quod non rumpatur nervus ecclesiasticæ disciplinæ; quæ nervo propterea comparatur, ut dissolvi non debeat, sed possit inflecti cum necessitas postularit. in quo quanto benignius nos vobis defertimus, tanto vos illis benignius defertis, quorum providentiæ cuncta quæ ad hunc spectant articulum ab initio commissimus moderanda. Quod si non omnes in exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea &c. Datum ut in alia per totum.

ROFFRIDO TITVLI
sanctorum Marcellini & Petri Presbytero
Cardinali Casinensi Abbati, & magistro
Roberto de Alberto.

Cum causam quæ inter monasterium Casemarij & Ecclesiam Marsicanam, super eo quod quædam permutatio de Ecclesiis de Pertuso & sancti Nicolai de Capellis facta in ejusdem monasterij præjudicium dicebatur, dilectis filiis Priori de Furca & Vicedomino Verulano duxerimus committendam, ipsi testes utrinque productos recipere curaverunt. Verùm attestationibus publicatis, ceperunt prædicti testes constanter asserere se nequaquam ut scriptum fuerat deposuisse, quod parati erant interposito juramento firmare. Vnus quoque judicum prædictorum per suas nobis litteras intimavit dicta ipsorum testium per scriptoris incuriam vel malitiam aliter quàm testes deposuerint conscripta fuisse. Propter quod ex parte monasterij fuit nobis humiliter supplicatum ut eidem in tanto gravamine succurrentes, interrogari prædictos testes iterum faceremus. Sed ad hoc fuit ex adverso propositum quod cum publicatis attestationibus dicta testium partes didicerint, dicti testes interrogari super veteri articulo secundum juris ordinem non debebant, eò quod possent de facili subornari; maximè cum eorum dictum super hujusmodi articulo esset inutile, quod forent in singulis assertionibus singulares. Sed nec judici esset in hac parte credendum, cum id quod præmissum est absque collegæ sui conniventia scripserit, & suam videatur turpitudinem allegare. Nos ergo in hoc æquitatem sequi volentes, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si personæ testium tales sunt de quibus ne pejerare velint meritò præsumatur, & prædicti iudices vel alter eorum, saltem reliquo nequaquam contradicente, de veritate di-

Tom. II.

cenda qualiter testes deposuerint supradicti præstare voluerint juramentum, vos eorum juramento recepto, ea quæ ipsi vel supradicti testes super illo articulo dixerint fideliter conscribatis, sub sigillis vestris eadem ad nostram præsentiam remittentes, ita videlicet ut nullum ex hoc alterutri parti præjudicium generetur. Nos etenim postquam eorum dicta inspexerimus diligenter, in eodem negotio, prout expedire viderimus, procedemus. Datum Laterani x v. Kal. Aprilis, an. duodecimo.

NICOLAO ALEXANDRINO
Patriarche.

Fraternitatem tuam in Domino commendamus quod in medio pravæ ac perversæ positus nationis, quasi lilium inter spinas devotionis odorem emittis, & ab uberibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ matris tuæ te ac eos qui pro Christi nomine captivi tenentur nihilominus servitute postulas consolari, quorum te angit angustia & scandalum sæpe urit. Deus autem patientiæ ac solatiij te ac illos consolari dignetur, & omni gaudio & pace repleat in credendo, ut in spe ac virtute sancti spiritus abundetis ad æternæ satietatis gaudia perventuri. Licet igitur ipsi variis tribulationibus affligantur, tu tamen, tamquam pius pater & pastor, eosdem ad patientiam non desinas exhortari, ne in tribulationibus ipsis deficiant: quia id quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis ipsorum, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operabitur in eisdem. Non enim sunt condignæ passionis hujus temporis ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis, juxta quod Apostolus protestatur. Hi sanè qui tribulationes pro Christi nomine patiuntur, procul dubio conregnabunt, si tamen fiduciam & gloriam spei usque ad finem contineant inconcussam. Virtutum enim tribulatio est adjutrix, & auditui dat vexatio intellectum. Æternitatis namque præmia præstolantes, ex adversitatibus sumunt vires; quia crescente pugna, sibi manere victoriam non ambigunt gloriosam. Sic equidem desideria electorum ex adversitate proficiunt dum præmuntur, sicut ignis flatu premitur ut excrescat, & ex eo quod extingui cernitur roboratur. Tu ergo, venerabilis frater, omne gaudium æstimato cum in varias tentationes incideris, sciens quod tribulatio patientiam operatur, patientia probationem, probatio verò spem, spes autem non confundit. Fidelis autem

Epist. 12.
Littera consolatoria scribitur.

Q9